

пастта - временно му дават илюзия за духовна пълнота, а след това, като го опустошават окончателно, го убиват.

Ето защо, ако не се вземе предвид духовният аспект на проблема, лечението от алкохолна или наркотична зависимост не дава очаквания резултат – рано или късно човек се връща към спиралата на смъртта.

Бог е сътворил човека така, че духът му да има водеща роля спрямо душата и тялото. Но след грехопадението пирамидата се е обърнала и сега определящи са страстите на плътта, които тласкат човека надолу по стъпалата на деградацията. А той би трябвало с по-

мощта на Бога да си върне свободната воля, с която го е надарил Творецът, за да може съзнателно да Му се посвети. Само тогава е възможна необратимата и окончателна победа над алкохолната и наркотичната зависимост. Бог „иска да се спасят всички човеци и да достигнат до познание на истината“ (1 Тим. 2:4). Ако това е така, какво не достига на човека? Желание да се спаси. Той трябва да започне да се изкачва по стъпалата, които водят нагоре, към свободата от робството на смъртта.

В света отдавна съществува програмата „Дванадесет стъпки“, която е помогнала на хиляди и хиляди хора

от различни държави да се освободят от своята алкохолна или наркотична зависимост.

Християните я изпълват с ново съдържание, благодарение на което хората не само се лекуват от страшната болест, но и получават осветен живот с Христос. Нека Господ благоволити всички, които поискат да поемат по този път!

п-р Павел Жукора

втори пастир на Евангелската църква в Олимпийското село край Москва, директор на семейния център „Възраждане“

Християнска програма „ДВАНАДЕСЕТ СТЬПКИ“

1. Ние признаваме безсилието си пред алкохола (наркотиците). Признаваме, че животът ни е станал неуправляем. „Защото не върши доброто, което желая, а злото, което не желая, него върши“ (Римл. 7:19).

2. Стигнахме до убеждението, че само сила, по-мощна от нашата, може да ни върне здравомислието. «Но ако на някого от вас не достига мъдрост, нека иска от Бога, Който дава на всички щедро, без да укорява, и ще му бъде дадена» (Як. 1:5).

3. Взехме решение да предадем своята воля и живота си на Бога, както Той ни се е открил в Своя Син Исус Христос, нашия Господ. „Уповавай се на Господа от все сърце и не се облягай на своя разум. Във всичките си пътища признавай Него и Той ще управлява пътеките ти“ (Пр. 3:5-6).

4. Дълбоко и безстрашно оценихме себе си от нравствена гледна точка. „Нека издирим и изпитаме пътищата си и нека се върнем при Господа“ (Пл. Йер. 3:40).

5. Признахме пред Бога, пред себе си и пред друг човек истинската същност на своите заблуди. „Изповядайте един на друг греховете си и се молете един за друг, за да оздравеете“ (Як. 5:16).

6. Напълно сме подготвени Бог да ни избави от нашите недостатъци. „Защото кой от вас, когато иска да съгради кула, не сядат първо да пресметне разниските, дали ще има с какво да я довърши? Да не би, като положи основа, а не може да довърши, всички, които гледат, да почнат да му се присмиват и да казват: „Този човек почна да гради, но не можа да довърши“ (Лука 14:28-30).

МОЛИТВА: ГОСПОДИ! Дај ми разум и душевен покой, за да приема това, което не мога да променя, мъжество да променя това, което мога да променя, и мъдрост да различа едното от другото. Да живея с днешния ден, да се радвам на всяка минута. Да приема този грешен свят, както го е приел Христос, а не както искам аз. Да вярвам, че Ти ще се погрижиш за всичко, ако се покоря на Твоята воля. Да бъда разумно щастлив в този свят и безмерно щастлив във вечността с Теб.

АМИН.

ПРОДЪЛЖАВА НА СТР.25 >>

говата жертва и възкресението Му имат най-важна роля в духовното новораждане на хората, приели тази жертва, която възстановява единството им с Бога и ги приобщава към вечния живот с Него.

Всички опити на историци нехристияни, като се започне от основателите на марксизма-ленинизма, да дадат обяснение за произхода на християнството само въз основа на социално-икономически или свързани с религиозни причини, без да вземат предвид историческите свидетелства за земния живот и възкресението на Исус Христос, неизменно се провалят.

Във всичките случаи, които разгледахме, човекът неизбежно е изправен пред светогледен избор: свръхестествен Разу-

мен замисъл (в сътворението на света и човека и в спасението на човека) или ирационален случай (сляп или необясним), или уж закономерно самозараждане на по-високото равнище от по-ниското при едновременната деградация на битието (ръст на ентропията в цялата вселена и засилване на духовната деградация у хората, отхвърлили Христовата жертва).

Теорията за Разумния замисъл много по-добре обяснява проблема за произхода на всички нива, както и пътя за спасението на хората, отколкото който и да било възглед за случайно или ирационално скокообразно възникване на вселената и на природните закони от нищото, на живото от неживото, на духовния живот от биологичния или социалния и

т.н. При това няма никакво противоречие между наука и богословие. Богословието изучава Бога и Неговото откровение в Библията - за сътворението на света и природните закони, за грехопадението и спасението на човека. Науката изучава вече създадените природни закони, действащи в естествения ход на събитията от сътворения свят (естествознание), и историческите свидетелства и документи за тях (история).

Владислав Олховски

доктор на физико-математическите науки, специалист по ядрена физика

Християнска програма “ДВАНАДЕСЕТ СЪПКИ”

>> ПРОДЪЛЖЕНИЕ ОТ СТР.15

7. Смирено молихме Бога да поправи нашите негоднотатъци. *„Искайте и ще ви се даде; търсете и ще намерите; хлопайте и ще ви се отвори“ (Мат. 7:7).*

8. Съставихме списък с всички хора, на които сме причинили зло. С цялото си сърце желаем да ги възмездим за всичко, което сме им сторили. *„Не оставяйте на никого длъжни в нищо освен един друг да се обичате, защото който обича другия, изпълнява Закона“ (Римл. 13:8).*

9. Лично възмездихме тези хора за причиненото, където беше възможно, освен в случаите, когато това можеше да навреди на тях или на някой друг. *„Следователно и ние, като сме обиколени от такъв голям облак свидетели, нека отхвърлим всяко бреме и греха, които лесно ни оплита, и с търпение нека тичаме на очертаното пред нас поприще“ (Евр. 12:1).*

10. Продължавахме да анализираме себе си и когато допускахме грешки, веднага признавахме това. *„Който крие престъпленията си, няма да успее, а който ги изповядва и оставя, ще намери милост“ (Пр. 28:13).*

11. Стремяхме се в молитва и размишления да задълбочим съзнателното си общение с Бога, като се молихме да познаем Неговата воля, която предстои да изпълним и Той да ни даде сили за това. *„Блажен онзи човек, който... се наслаждава в Закона на Господа и в Неговия Закон се поучава ден и нощ“ (Пс. 1:1-2).*

12. Като успяхме да се пробудим духовно, се стараехме да предаваме смисъла на нашите идеи на други хора и да прилагаме тези принципи във всичките си действия.

„И така, идете и създавайте ученици измежду всички народи и ги кръщавайте в името на Отца и Сина, и Светия Дух, като ги учите да пазят всичко, което съм ви заповядал. И ето, Аз съм с вас през всички дни до свършека на века“ (Мат. 28:19-20).

